

gen holdes knapt, fordi der skal være Tilskyndelse til positive Besparelser paa andre Omraader. Jeg sigter her særlig til Forandringerne i Administrationen. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) har nævnt som en Mulighed, at Foranstaltninger vedrørende Decentralisation kunde andrage en Besparelse paa $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Det siges mig, at der i den Jernbanekommission, som denne Forsamling nedsatte, for at den skulde prøve, om der ikke kunde opnaas Besparelser i Statsbaneadministrationen, er fremsat tilsvarende Anskuelser som dem, det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds har fremsat her i Tinget, angaaende Decentralisation og om Bortfjernelse af unødigt Omsvøb indenfor Jernbaneetaten. Men hvem tror, at saadanne Besparelser hidføres, hvis Regeringen har det rigeligt? Hvis nogen Regering sidder med rigelige Midler, har den ikke den samme Tilskyndelse til indgribende Besparelser, som naar den raader over knappe Midler. Den højt-ærede Justitsminister ryster paa Hovedet. Jeg henviser til, at der ikke er gjort noget som helst Forsøg i alle de Aar, vi have haft vor Forfatning, paa at komme til en saadan grundig Undersøgelse af administrative Besparelsesmuligheder.

Med disse Ord skal jeg anbefale, at den videre Forhandling af disse Skatte-love foregaar under det Motto, som Finansministeren selv har sat over den: Vær varsom og paalæg ikke Befolkningen Byrder udover, hvad der er strengt nødvendigt.

Schovelin: Jeg bliver nødsaget til, ligesom den ærede sidste Taler, at gøre en Del Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag i dets Sammenhæng baade med de øvrige samtidig foreliggende Lovforslag og med de Skatter, som vi i det hele have her i Landet; thi som alle vel kunne være enige om, kan man ikke i og for sig bedømme den enkelte Skat, men maa stedse se den i Sammenhæng med hele Skattesystemet. En stor Del af Forhandlingerne ved Finanslovsforslagets første Behandling er bleven optaget af en ædel Strid om, hvorledes Forholdet er i England mellem direkte og indirekte Skatter. Dette, maa jeg tilstaa, forekommer mig at være forholdsvis uinteressant, al den Stund det i og for sig kan være os ligegyldigt, eftersom vi maa indrette vort Skattesystem ikke paa sin Engelsk, men saaledes, at det passer for vore, fra de engelske vidt forskellige, Forhold. Naar man stadig

baade fra den ene og den anden Side har fremdraget Lloyd George, vil jeg vedkende mig den Bemærkning, at den højtærede Finansminister ikke bør følge ham som Forbilledet, blandt andet fordi han er uopnaaelig. Men jeg vil tilføje, at det selvsamme gælder for de ærede Fortalere og Førere for det radikale Parti. De skulde saamænd heller ikke efterligne Lloyd George, de have hverken hans Forsorenhed eller hans Fandenivoldskhed. Det ærede Medlem, som nu talte (Rode), og det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) ere jo rigtig skikkelige Mennesker, brave, herlige Mennesker, som i ingen Henseende ligne Lloyd George. Man saa det i den korte Stund, de vare ved Magten. Da udfoldede de paa ingen Maade Lloyd Georges Egenskaber, men lod sig puffe frem til Tapperhed af Socialdemokratiet ligesom den Person i Shakespeares Drama, Andreas Bleg-nøb, som bliver puffet frem af en Person, der paa den danske Scene fremstilles af Olaf Poulsen. Ogsaa yderst betegnende for det radikale Mellemspil i dansk Politik hedder vist dette Stykke: „Stor Staahej for ingenting“.

Jeg vender tilbage til Skattesystemet, vort eget danske Skattesystem, og skal ganske kort drage frem, hvorledes det var umiddelbart forinden Systemskiftet, og hvorledes det vil blive, hvis vi tænke os, at Regeringens nu forelagte Skattelovforslag gennemføres. Jeg tager Statsregnskabet for Overgangsaaet mellem Tiden før Systemskiftet og Tiden efter Systemskiftet, nemlig 1901—02. Da vare Skatterne paa faste Ejendomme 5,9 Millioner, medens de nu ere 5,8 Millioner. Jeg ser bort fra Gammelskatten, som jeg opfatter som en Statsprioritet. De faste Ejendomsskatter androg altsaa paa det nærmeste det samme Beløb. Forbrugsafgifterne ere stegne fra $41\frac{2}{3}$ Mill. Kr. til $53\frac{4}{5}$ Mill. Kr., Skatter paa Omsætning fra $6\frac{1}{6}$ til $11\frac{3}{5}$ Mill. Kr. og endelig Gebyrer, Sportler og Kendelser fra $3\frac{1}{2}$ Mill. til $5\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Den samlede Skattebyrde før Systemskiftet bliver altsaa, stadig bortset fra Gammelskatten, 57,28 Mill. Kr., medens vi nu ville naa op til den respektable Sum af 94,7 Mill. Kr. Dette vil da komme til at gaa til paa følgende Maade: Gebyrerne ere stegne med 50 pCt. Man kunde mene, at det er der ikke stort at sige til, eftersom de kunne opfattes som Betaling for forskellige Statsydelser, og da alt andet er blevet dyrere, er det i og for sig ikke saa mærkeligt, at Statsydelserne ogsaa ere blevne noget dyrere. De egentlige Skatter